

Edebiyat Defteri

hasanisrayıldırım -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
11 Mart 2026 Çarşamba

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

KAYBOLAN HAYATIM

Gönlümün baharı hazana döndü
Ümidin o nazlı ışığı söndü
Dost bildiğim aynalar şimdi yabancı
İçimde dinmiyor bu derin sancı
Vuslatın yolları kapandı bir bir
Sensizlik gönlümde sessiz bir kabir.

Kaybolan hayatım
Viran bir bahçenin son çiçeği
Kaybolan hayatım
Yalnızlık ömrümün tek gerçeği
Kaybolan hayatım
Vefasız bir elin elveda deyişi.

Yılları bir güne sığdırdı hüznü
O gül yüzünün hayali gitmiyor
Ne mektubun gelir ne sesin duyulur
Aşkınla yanan can elbet yorulur
Sitemim kendime, kimseyi suçlamam
Bu büyük dertle artık yaşayamam.

Kaybolan hayatım
Matemli bir sesin bitmez yankısı
Kaybolan hayatım
Mevsimi şaşırılmış hazan şarkısı
Kaybolan hayatım
Talihsiz bir aşkın ağır sancısı.

Söylenen şarkılar yarım kaldı hep
Bu hazin sona biz olduk sebep
Kapandı kapılar, söndü kandiller
Sustu artık o aşkı fısıldayan diller
Yalnızlık hırkasını giydim üzerime
Bakma öyle dertli çöken sislerime.

Kaybolan hayatım
Tozlu bir albümde unutilan resim
Kaybolan hayatım
Söylenmekten bıkkın mahzun bir isim
Kaybolan hayatım
Geriye dönülmez son nefesim.
Hasan İsra Yıldırım (cy)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1710611/kaybolan-hayatim.html>

BEN SENİNLE VARIM

Pencereme düşen yağmur, adını fısıldar bana
Sanki koca bir dünya, dar geliyor bu cana
Hangi dert derman bulmaz, senin o gülüşünde?
Kaybolup gitmek varmış, sevdanın düşünde
Kalem yazsa tükenir, kaderimiz tükenmez
Bu yürek senden başka, hiçbir limanı bilmez

Ben seninle varım
Ruhumun en kuytu sızısında seni ararım
Ben seninle varım
Güneş doğmasa bile senin ışığınla yanarım
Ben seninle varım
Alın yazım mühürlenmiş, ben seninle son nefese kadar varım

Hasretin prangası, vurulsa da dilime
Kokun sinmiş bir kere, şu titreyen elime
Ne mevsimler eskidi, solmadı gönül gülü
Seninle anladım ben, aşkla çoşan bu dili
Varsın dünya tersine dönsün, vazgeçmem asla
Sırtımı dayadım ben, o en kutsal sevdaya

Ben seninle varım
Gözlerindeki o cennette, her sabah yeniden doğarım
Ben seninle varım
Yollar kapansa da yine sana çıkan izleri bularım
Ben seninle varım
Sensiz bir hayat ziyan, ben sadece senin kalbinde varım

Kelimeler yetmiyor, bu aşkın tarifine
Yeniden can geliyor, kurumuş her harfine
Vazgeçmek kitabımızda yazmaz, ezelden beri
Şahit olsun âlem bu sönmeyen sevdaya
Yeminim var bu aşka, mesafeler bile ayıramaz
Senin olmadığın yerde, bu gönül huzur bulamaz

Ben seninle varım
Zemheri ortasında baharı, senin o bakışında yaşarım
Ben seninle varım
Yıldızlar şahidim olsun, ben sonsuza dek seninle akarım
Ben seninle varım
Adını canıma işledim, ben her nefeste seninle varım
Hasan İsra Yıldırım (cy)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1710613/ben-seninle-varim.html>

ADINI MEVSİMLERE YAZDIM

Varlığın, ruhumun kıyısına vuran en naif dalgaydı,
Gidişinle zaman, kalbimin içinde mühürlendi.
Yanıdayken gökyüzü bile,
Avuçlarımda durulurdu.

Yanıdayken her şey,
Kendi renginde, kendi nefesindeydi.
Ne bir eksik, ne bir fazla;
Ruhumun boşluğuna tamdı.

Gidişin bir gün batımıydı;
Usulca, kanatarak ve güzelleşerek bittin.
Ben seni yitirmedim aslında;
Sen benden damla damla süzüldün.

Adını mevsimlere yazdım,
Bahar bende yarım kaldı.
Adını mevsimlere yazdım,
Gülüşün, güneşten önce yerleşti içime.
Adını mevsimlere yazdım,
Kıyamadım silmeye...

Sen başka bir hikâyeye girdin,
Ben aynı satırda kaldım.
Bir umut gibi,
Yarım.

Sözler büyümedi aramızda,
Sessizlik, en uzun cümlemiz oldu.
Bazı aşklar bitmez;
Sadece bir köşeye kıvrılıp uyur, yorulur.

Sana kızmadım,
Kendime de.
Sevmenin aslında bir başkasında erimek olduğunu,
Çok geç öğrendim.

Aşk bazen ipek bir dokunuş,
Bazen yarım bırakılmış bir sözdür.
Kimse duymaz o gürültüyü,
Ama kalbi bir çınar gibi büyütür.

Ben seni değiştirmedim,
Olduğun gibi kalbime aldım.
Yanlışlarını sevdim,
Doğruların beni sakladı.

Şimdi adın geçince
İçim sızlamıyor.
İçimde bir uçurum sessizliği...
Her rüzgârda seni fısıldıyor.

Adını mevsimlere yazdım,
Sonbahar gibi; sessiz ve ağır.
Adını mevsimlere yazdım,
Bıraktığın gibi, hâlâ temiz.
Adını mevsimlere yazdım,
Hiç incinmemiş gibi; kaldığı yerden.
Hasan İsra Yıldırım (cy)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1710618/adini-mevsimlere-yazdim.html>

GECELERE SARILIP UYURUM

Sokak lambaları dert ortağım,
kaldırımlar sessiz yoldaşım olmuş.
Kime “canım” dediysen,
o can bende koca bir yara açmış.

Cebimde bir avuç hüznün,
içimde yankılanan kırık cümleler.
Yıkılmışım bir köşe başında,
geçmiyor içimdeki o kara demler.

Adresini şaşırılmış bir yolcuyum,
çıkamaz sokaklarda kendimi ararım.
Dağılmışım parça parça,
artık her gün bir başka ağlarım.

Gecelere sarılıp uyurum,
sessizce akar gözyaşım,
kimseler duymaz feryadımı.

Gecelere sarılıp uyurum,
karanlık örter üstümü,
siliyorum maziden her bir adımı.

Gecelere sarılıp uyurum,
yalnızlığın buz gibi kucagında,
kaybolan bir gölge misali.

Aynadaki hayalim bile yabancı,
bakamıyorum artık yüzüme.
Dost bildiklerim çekip gitmiş,
bir bir perde inmiş gözüme.

Merhamet kaybolmuş bu sokaklarda,
her gülüşün ardı bir tuzak.
Mutluluk benden çok uzak,
sanki Kaf Dağı'nın ardında yasak.

Yorulmuşum hayatın sillesini yemekten,
kalmadı dizimde derman.
Bu yıkık dökük ömrüme,
sanki çoktan yazılmış kara bir ferman.

Gecelere sarılıp uyurum,
anlatırım duvarlara,
içimde sönmek bilmeyen o sancıyı.

Gecelere sarılıp uyurum,
alın yazıma susarım,
geride kalır tanımadığım yüzler.

Gecelere sarılıp uyurum,
sahipsiz bir hatıra gibi,
sessiz ve yapayalnız.

Artık ne bahar beklerim,
ne de güneşin doğmasını isterim.
Kendi karanlığımda boğulmuşum,
bitti artık tüm dileklerim.

Ekmek gibi bölüştüm acıyı,
su gibi içtim her gün kederi.
Böyleymiş meğer bu yalan dünyanın,

bitmek bilmez o ağır bedeli.

Kapatın tüm ışıkları,
dünya artık sadece zifiri bir kuyu.
Ruhum çoktan teslim olmuş,
dinlenmek istiyor her şeyden.

Gecelere sarılıp uyurum,
saklarım kendimi dünyadan,
sanki hiç yaşamamış gibi.

Gecelere sarılıp uyurum,
dindirmeye çalışırım sızımlı,
kanayan derin bir yara gibi.

Gecelere sarılıp uyurum,
her şeyden uzak olmaya hasret,
solgun ve dertli bir yaprak gibi.

Hasan İsra Yıldırım (cy)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1710619/gecelere-sarilip-uyurum.html>

KIRIK ANILAR

Yine akşam oldu, çöktü şehrin üzerine dertli bir duman
Seni düşünmekle geçiyor, o durmak bilmeyen zalim zaman
Yastığım taş kesildi, uykularım firari her gece
Adını sayıklıyorum, dilimde bitmeyen gizli bir hece
Hani verdiğin sözler, hani o ömürlük yeminlerin?
Şimdi yabancı olmuş, o bir zamanlar sığındığım ellerin

Senden bana kalan kırık anılar
Yüzüme vuruyor bak, vefasız rüzgârlar
Senden bana kalan kırık anılar
Gönlümde dinmiyor, o bitmez sancılar
Senden bana kalan kırık anılar
Gözümde sel oldu, yaşanmamış yıllar

Kime el uzattıysam, boşlukta kaldı şu yaralı gönlüm
Senin yoluna feda oldu, benim o en güzel, en taze ömrüm
Bir kış güneşi gibi, sahte bir ışıkla kandırdın beni
Isıtmadın yüreğimi, sadece dertlere bıraktın beni
Mezara girmeme gerek yok, yaşarken öldürdün zaten
Bir veda bile etmeden, çekip gittin ya şu aniden

Senden bana kalan kırık anılar
Senin elinde, oyuncak oldu umutlar
Senden bana kalan kırık anılar
İçimde sönmüyor, körüklenen bu yangınlar
Senden bana kalan kırık anılar
Dönülmez yollarda, tükendi bütün umutlar

Artık ne bir ses gelir senden, ne de eski bir haber
Ben bu dertle yaşarım, mezara kadar benimle gider...

Söz: Hasan İsra Yıldırım (cy)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1710625/kirik-anilar.html>

DİLİMDE BİR ADIN KALDI

Kırık bir kadeh gibi bıraktın beni masada
Her akşamüstü gölgen uzar, dolar odama
Hangi tabip derman olur bendeki bu yaraya?
Felek vurdu sillesini, bak geldim ne hallere

Yüreğimde bir yangın, dilimde bir adın kaldı
Gözyaşım sel oldu da, bir dindiren çıkmadı
Yüreğimde bir yangın, dilimde bir adın kaldı
Mevsimler geçti ama, gönlüm bahar görmedi
Yüreğimde bir yangın, dilimde bir adın kaldı
Sensiz geçen her günüm, bir ömre bedel oldu

Sen benim gökyüzümdün, tavanım çöktü üstüme
Yıkılan hayallerin eyvahını gel bana sor
Adını gizli yazdım kalbimin en derinine
Seni sevmek suç ise, razıyım ben bu cezaya

Yüreğimde bir yangın, dilimde bir adın kaldı
Hangi kapıyı çalsam, hep yüzüme kapandı
Yüreğimde bir yangın, dilimde bir adın kaldı
Kaderimin oyunu, beni benden kopardı
Yüreğimde bir yangın, dilimde bir adın kaldı
Sönmek bilmez bu ateş, canımı benden aldı

Şikayetim yok aşktan, sadece vefasızlığa
Kapanmaz bu yara, gitse de dünya sonuna
Bir hatıran kaldı bak, o da yalan dünyada
Hasan İsra Yıldırım (cy)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1710627/dilimde-bir-adin-kaldi.html>

DAĞLARIN GÖLGESİ YETER BANA

Geceler boyu konuştum kendimle
Hiç kimse duymadı sesimi.

Günler aktı sessiz, götürdü düşler,
Kapım açtı; rüzgâr uğradı yalnız...

Dağların gölgesi yeter bana,
Bu ömürde kimse bakmadı...

Toprak bile insandan vefalı!
Düştüğümde örter, yüz çevirmez.

Mutluluk yolu kapımdan dönüp geçti...
Her dostluk bir gölge, yanımda söndü.

Bir gün rüzgâr eser, ismim savrulur,
Arkamdan bakan olmaz, bu da yakışır!

Dağların gölgesi yeter bana,
Bu ömürde kimse bakmadı...

Yalnız doğdum... Yalnız gidiyorum...
Bir dağ çizgisi yeter bana...

Hasan İsra Yıldırım (cy)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1710629/daglarin-golgesi-yeter-bana.html>

GECELER YALNIZLARINDIR

Bu gece sustu her şey benden yana
Adımı bilen yok, derdimi soran da
Bir gölge gibi geçtim aynalardan
En çok da kendime yabancıyım bu aralar

Çok şey söyledim içimde kalana
Az şey kaldı tutunacak yarına
Bir yanım alıştı gitmelere
Bir yanım hâlâ "kal" diye ağlar

Geceler yalnızlarındır
Sessizliğin dili olur bu vakitlerde
İnsan kendine daha çok denk gelir
Yürekte ne varsa dökülür karanlığa

Sonbahar yalnızları anlatır
Düşen her yaprak bir veadır
Gidenin ardından bakmayı öğretir
İçinde kalan yarım cümleleri

Kalabalıklar içinden geçtim
Herkes bir şey anlatıyordu, kimse dinlemiyordu
Bir ben kaldım içimdeki boşlukla
Bir de gecenin bitmeyen soruları

Sevmek bazen susmakmış meğer
Belli etmeden yanmak, küllenmek
Adını anmadan özlemek
Ve alışmak yokluğuna yavaş yavaş

Geceler yalnızlarındır
Uykular küser, hayaller dağılır
Saatler durur gibi olur
İnsan en çok kendini bekler

Sonbahar yalnızları anlatır
Rüzgâr bile tanır bu hali
Gidenin izi kalır her yerde
Dönmeceğini bile bile

Ne bir hesap sordum hayata
Ne de bir bedel istedim
Sadece biraz anlaşılma
Biraz da unutulmamak istedim

Geceler yalnızlarındır
Kırık cümleler dizilir sabaha
Kimse duymasa da
Kalp her şeyi söyler

Sonbahar yalnızları anlatır
Gülüşlerin neden eksildiğini
Neden herkes biraz yarım kaldı
Ve neden bazıları hep yalnız
Hasan İsra Yıldırım (cy)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1710634/geceler-yalnizlarindir.html>

YILDIZLAR DA BENİ UNUTTU

YILDIZLAR DA BENİ UNUTTU

Işıklar söndü içimde bir bir
Umut dediğim her şey eksildi
Sevdiğim gitti, sözler yarım
Bu yük kalbime ağır geldi

Yıldızlar da beni unuttu
Gökyüzü sırtını döndü bana
Yıldızlar da beni unuttu
Bu karanlık bitmedi hâlâ

Geceler üzerime yıkılıyor
Nefes almak bile zor geliyor
İçimde biriken bu sızı
Her sessizlikte beni boğuyor

Yıldızlar da beni unuttu
Adımı sildi geceler
Yıldızlar da beni unuttu
Yüzüme bakmıyor geceler

İçimde yıkılan çok şey var
Ben o kırıklarla kaldım

Yıldızlar da beni unuttu
Umutum kapıda kaldı
Yıldızlar da beni unuttu
İçimde her şey yarım kaldı

Eğer bir gün adımı duyarsan
Bil ki çok geç artık
Bu kalp sustu
Yıldızlar da beni unuttu...
Hasan İsra Yıldırım (cy)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1710637/yildizlar-da-beni-unuttu.html>

ADI SENDİN

Bir yanlış yaptım, adı sendin
Doğru sandım, yarım kaldım
Herkes sevdi, geçti gitti
Ben sevdim, paramparça oldum

Elimden tuttun bir anlığına
Ömrümü verdim fark etmeden
Beni ben yapan ne varsa
Hepsi sende kaldı giderken

Seni düşen yapraklara bıraktım
İçim durmadı, zaman durdu
Adını mevsimlere böldüm
Geriye bir ben kaldım, bir de sonbahar

Bir sözün yeterdi bana
Susarak bitirdin her şeyi
Ben seni kendimden sakındım
Sen beni gözden çıkardın sessizce

Ben senden ayrı duramadım
Gönlüm söz dinlemedi
Bu kalp sana emanet
Geri almaya gücüm yetmedi

Seni düşen yapraklara bıraktım
İçim durmadı, zaman durdu
Adını mevsimlere böldüm
Geriye bir ben kaldım, bir de sonbahar

Şimdi kim sorsa hâlimi
"İyiyim" derim, inanırlar
Ama bilmezler
Ben bu hayatta
Bir tek seni kaybettim
Gerisi zaten eksikti
© Hasan İsra Yıldırım (cy)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1710641/adi-sendin.html>

KİMSE DOKUNMASIN / Bir kuytu yer yeter bana

Gözlerimde eski izler, kaybolmuş hatıralar
Adımlarım sessiz, sokaklar bana ağlar
Her dostluk solgun, her gülüş fısıldar
Yalnızlık sarıyor, kalbim yanar

Sessiz sokaklarda yalnızım
Ruhumda fırtına, gönlümde hüzün
Karanlık sarar, yalnızlık konuşur

Bir kuytu yer yeter bana
Kimse dokunmasın
Bir kuytu yer yeter bana
Sadece huzur kalsın

Rüzgâr uğrar, kapım boş, gözlerim nemli
Sevgi sözleri düşer toprağa, iz bırakmaz
Güneşli günler şimdi bir rüya
Gölgeyle fısıldaşırım, geceye karışırım

Düşlerim dağılır, umutlar erir
Adımlarım yalnızlıkla çarpışır
Bir tek ben kaldım bu şehirde
Gönlümde boşluk

Bir kuytu yer yeter bana
Kimse dokunmasın
Bir kuytu yer yeter bana
Sadece huzur kalsın
Hasan İsra Yıldırım (cy)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1710644/kimse-dokunmasin-bir-kuytu-yer-yeter-bana.html>

SENSİZ DÜNYA

Kalbim yanar, sönmez bu kor ateşi,
Adın düşer usulca düşlerime,
Sensiz dünya, yarım kalmış bir şarkı gibi,
Suskun ve hasretle dolu...

Seninle tamamlanır her mısra, her hece.
Ellerin rüzgar gibi, dokunur ince ince,
Isıtır geceyi, üşüyen yüreğimde,
Karanlıkta kaybolsam da izini sürerim...

Seninle yeniden doğar bütün hayallerim.

Gel, tut ellerimden,
Yolumuz yanar, zamansız bir lav gibi...
Bu tutkunun kıvılcımı,
Asla sönmez, küllerinde doğar.

Gözlerinle çözülen gece, en gizli sırlarım...
Fısılda bana, bu yangın hiç diner mi?
Seninle her an yeniden başlar zaman,
Elini tutunca dünya durur bir an...

Gel, tut ellerimden,
Yolumuz yanar, zamansız bir lav gibi,
Bu tutkunun kıvılcımı,
Asla sönmez, küllerinde doğar...
Hasan İsra Yıldırım (cy)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1710648/sensiz-dunya.html>

BEN YAŞARKEN ÖLMÜŞÜM

Her gece içimde bir mezar kazdım,
Kendi çığığımı bile susturdum.
Dert omzuma taş gibi bastı,
Hayat dediğin bende çoktan söndü.

Bu yorgunluğu bir de bana sor,
Kırılmış bir kalbin sessizliğini
Bir avuç umut bile nasip olmadı,
Toprak kokuyor artık bütün yolum.

Ben yaşarken ölmüşüm,
Bu yürek çoktan sönmüş,
Dertlere mahkûm edilmişim,
Kime anlatsam, susmuşum...
Ben yaşarken ölmüşüm...

Dost sanıp sarıldığım geceler,
Beni tek tek hançerledi.
Gülmeyi unutan gözlerimde
Yılların birikmiş sarsıntısı var hep.

Geri dönmez kaybolan gençliğim,
Zaman yüzüme hesap sorarken...
Tutunacak bir yarın bırakmadın,
“Yanımdayım” diyen bile çıkmazken...

Ben yaşarken ölmüşüm,
Dizlerimde ömür tükenmiş.
Çığık çığığa içimdeki sitem,
Duymaz oldun, ben susmuşum...
Ben... yaşarken... ölmüşüm...
Hasan İsra Yıldırım (cy)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1710651/ben-yasarken-olmusum.html>

İDARE EDER

Hayat erken aldı benden ne varsa
Gülmek hep yarım kaldı dudaklarımda
Herkes bir umutla tutundu hayata
Ben hep düşenin yanında kaldım

Sevdikçe yüküm ağırlaştı
Giden gitti, dert bana kaldı
Bir gece, bir sessizlik
Geceler bana yâr oldu

Benim hayatım böyle gelmiş böyle gider
Gülmek çoktan küsmüş bu yüzüme
Ne tutacak bir dal kaldı
Ne de “geçer” diyen bir tek yüreğe

Benim hayatım böyle gelmiş böyle gider
Her sabah biraz daha eksilerek
İçim kanar, sesim çıkmaz
Kimse bilmeden, kimse görmeden

Bir sözle yıktılar beni
Bir bakışla sildiler
Ben sonuna kadar sevdim
Onlar yarı yolda gittiler

Masalar bilir halimi
Duvarlar ezberledi derdimi
Adımı unuttum zamanla
Acı çağırır oldu beni

Benim hayatım böyle gelmiş böyle gider
Sırtımda taş, içimde yangın
Ne sabah huzur getirir
Ne gece bırakır beni yarım

Benim hayatım böyle gelmiş böyle gider
Alıştım içimden çöküp susmaya
Herkes benden bir parça aldı
Geriye kalanla yaşamaya

Bir gün sorarlarsa halimi
“İdare eder” der geçerim
Çünkü alıştım kaybetmeye
Ben böyle yaşamayı öğrendim
Hasan İsra Yıldırım (cy)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1710654/idare-eder.html>

DAĞ ÇİÇEĞİ OLSAYDIM

Ah bir dağ çiçeği olsaydım
Yükseklerde, sisle konuşan
Ne soranım olurdu ne arayanım
Rüzgâr geçerdi halimi anlayan

Taşların arasında sessizce
Güneşi beklerdim sabah sabah
Ne yalan bilirdim ne de gürültü
Adım bilinmezdi, kalbim rahat

Bir dağ çiçeği olsaydım
Kimseler bilmezdi adımları
Ne kıranım olurdu ne solduranım
Toprak sarardı yaralarımı

Bir dağ çiçeği olsaydım
Uzak, sakın, kendi halimde
Ne sözüm kalırdı yarım
Ne de içim yanardı gecelerde

İnsan içine karışmazdım
Kalabalık bana ağır gelir
Bir bakış yeterdi yaşamaya
Bir damla yağmur, bir nefes serinlik

Ne hesap bilirdim ne pişmanlık
Düşmezdim “neden”lerin içine
Bir ömür geçerdi sessiz sessiz
Bulutlar şahit olurdu halime

Bir dağ çiçeği olsaydım
Kırılmazdım her esen yelde
Ne gidenim olurdu ardıma bakan
Ne de içimde büyüyen hasretler

Bir dağ çiçeği olsaydım
Zaman dururdu dibimde
Solmak bile huzur olurdu
Bunca yük olmazdı yüreğimde

İnsan olmak zor bazen
Çok sevmek, az anlaşılacak
Keşke kök salabilseydim
Bir yamaca, susup kalmak

Bir dağ çiçeği olsaydım
Adım anılmazdı dillerde
Ama ben olurdum, tam da ben
Kimseye benzemeden

Bir dağ çiçeği olsaydım
Sessizlikle dost olurdum
Ne dünya ağır gelirdi bana
Ne de kalbim bu kadar yorulurdu
Hasan İsra Yıldırım (cy)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1710655/dag-cicegi-olsaydim.html>

SAVRULAN YAPRAK

Rüzgârla gelen hüznün çöktü üstüme
Kırık bir yaprak gibi savruluyorum yalnız
Gözlerimde gölgen, ellerim boşlukta
Ama hâlâ yanıyor içimde bir kıvılcım

Ay ışığı düşüyor yalnızlığıma, geceler uzun
Rüzgâr savuruyor anılarımı, sessiz ve soğuk
Adımlarım kayboluyor boş sokaklarda
Ama yüreğim hâlâ fısıldıyor adını rüzgâra

Belki bir gün dönersin
Belki kalbimi duyarsın
O zaman yeniden doğarım

Yalnızım şimdi, rüzgârın önünde savrulan yaprak gibi
Sevdamla kayboluyorum, derin ve sessiz
Kalbim seninle dolu, ellerim hâlâ boş
Sensiz dünya soğuk, sensiz dünya hep yabancı

Bir umutla bekliyorum, belki içime bir ışık doğar
Ama her gün biraz daha eksiliyor zaman
Yüreğim sana bağlı, sözlerim senden yana
“Dön” diye fısıldıyor içimde hep aynı ses

Hâlâ bekliyorum, titreyen bir umutla
Her yol sana çıkıyor, her nefes seni çağırıyor

Yalnızım şimdi, rüzgârın önünde savrulan yaprak gibi
Sevdamla kayboluyorum, derin ve sessiz
Kalbim seninle dolu, ellerim hâlâ boş
Sensiz dünya soğuk, sensiz dünya hep yabancı

İçimde kaybolan bir hüznün var
Ve hâlâ seni bekliyorum, dünya sensiz eksik
Ama umut hâlâ yanıyor, bir gün döneceksin belki
Hasan İsrâ Yıldırım (cy)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1710656/savrulan-yaprak.html>

GİTTİĞİN GÜN DONDU ZAMAN

Gittiğın gün dondu zaman,
Soldu bahar, sustu her an.
Ne bir ses var, ne bir ferman,
Hasretini içtim gece.

Yıldızlara sordum seni,
Ay dargın, gece perişan.
Kalbimde bir eski hüzün,
Sanki yüzün, sanki yâre.

Gözlerimde nem misali,
İçimde bin bir vefalı.
Bir adın var, bir hayali,
İkisi de bende kaldı.

Sensiz geçen her bir günde
Gölgen düşer pencereye.
Gönlüm düştü bir sükûta,
Yanıyor her hece, hece.
Hasan İsra Yıldırım (cy)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1710658/gittigin-gun-dondu-zaman.html>

SENSİZLİĞİN KIYISINDA

Gidişinle sustu şehir, rüzgâr bile dönmedi.
Bir gül düşürdü bahar, sesi kalbime değmedi.
Zamanın elleriyle silindim usulca,
Adını anmak bile yas şimdi dudağımda.

Yağmur inerken sen kokuyordu her damla,
Gökyüzü bile sensizliğe ağlıyordu sanki.
Bir umut sardım gecenin eteklerine,
Yıldızlara “bekle” dedim — dönersin belki.

Yüreğimde bir yer var, hâlâ sana açık,
Bir nefeslik mesafe, bir ömürlük hasret.
Seni unutmam dedim her karanlık sabaha,
Ama her doğan gün, biraz daha eksik ben.
Hasan İsra Yıldırım (cy)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1710660/sensizligin-kiyisinda.html>

SESSİZ ENKAZ

Sevenler sevilmez
Sevda yüreğe ağır, göze görünmez

Şu dünyanın haline bir bak
Dönüyor ama kimse yerinde değil

Herkes bir acıda
Ağrıyor içimizde biriken yıllar

Herkesin yüreği sonbahara dönmüş
Sokaklar gibi sararmış kalpler

Kimse bilmez kimsenin derdini
Çünkü herkes kendi enkazında sessiz

Herkes derdine gömülmüş
Kendi iç çığılığını bile duyamaz olmuş

Sen onu seversin
Bir bakışla kalbini ona verirsin

O gider başkasını sever
Gözleri senin yokluğunda başkasına güler

Sevmenin zulümü bu olsa
Aşk bazen sadece bir kişilik yangın

Ve her şey yeniden başlar:
Zaman sil baştan yazarken kaderi

Sen seversin,
Adını kalbine mühürlersin

O başkasını...
Sana hiç bakmadan geçer gider

Dünya dönmeye,
Güneş doğar ama içimiz karanlıkta kalır

Sevenler sevilmemeye devam eder.
Ve aşk, hep bir tarafın yarası olarak kalır.
Hasan İsra Yıldırım (cy)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1710663/sessiz-enkaz.html>

SESSİZ DUVAR

Ne ağlamak iyi geliyor artık,
Ne susmak fayda ediyor yüreğe.

Bir zamanlar sabırla direndim,
Şimdi umutlar bile küsmüş gecelere.

Her sabah aynı boşluğa uyanmak,
Bir duvarla konuşmak gibi, sessiz, soğuk.
Ne güneş ısıtıyor içimi,
Ne de gece saklıyor acımı.

Bir dost çağırdım, duymadı kimse,
Bir yol aradım, kayboldu izim.

Belki de ben çoktan unutuldum,
Belki de hiç var olmadım gerçekten.

Her sabah aynı boşluğa uyanmak,
Bir duvarla konuşmak gibi, sessiz, soğuk.
Ne güneş ısıtıyor içimi,
Ne de gece saklıyor acımı.

Kelimelerim soldu, sessizlik sardı içimi,
Yalnızlık kanadı kırık bir kuş şimdi içimde.
Yaşamak mı? Onu da unuttum çoktan,
Artık hiçbir şey, hiçbir şeye benzemiyor.

Her sabah aynı boşluğa uyanmak,
Bir duvarla konuşmak gibi, sessiz, soğuk.
Ne güneş ısıtıyor içimi,
Ne de gece saklıyor acımı.
Hasan İsra Yıldırım (cy)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1710666/sessiz-duvar.html>

YALNIZLIĞIN KADINIYIM

BEN YALNIZLIĞIN KADINIYIM

Ben hep geç kalandım
Sevilmek için, sarılmak için
Kapılar yüzüme kapanırken
Adımı bile unuttular —
Sonbaharda savrulan bir sessizlik gibi yok oldum.

Bir ben var içimde, kırık aynalarla dolu,
Kimse bakmaz, kimse bilmez.
Gece konuşmaz, gündüz duyamaz oldu beni —
Anlatsam... kim dinler?

Ben yalnızlığın kadınıyım,
Kalbim — derin ve sessiz bir kuytu.
Her sevgide bir kayboluŐ,
Her glŐte gizli bir veda saklı.

Bir mr harcadım yalan sevdalara,
Her dokunuŐumda biraz daha eksildim.
Bir gün aynaya baktım da,
Gözlerim bile bana yabancıydı.

Ne ocuk kaldı içimde,
Ne tam kadın olabildim.
Sadece yürüdüm hayatın içinden,
Adım, esen bir rzgrin unuttuđu izdi.

Ben yalnızlığın kadınıyım,
Kalbim — derin ve sessiz bir kuytu.
Her sevgide bir kayboluŐ,
Her glŐte gizli bir veda saklı.

Artık adımı anan yok,
Hatıram bile solgun bir yaprak gibi.
“Geriye ne kaldı?” dersen...
Sadece acı.
Ve onun içinden doğan —
ben.
Hasan İsra Yıldırım (cy)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1710670/yalnizligin-kadiniyim.html>

YASAKLIYIM

Yasaklayım aşka sanki,
Kalbime kilit vurulmuş gibi.
Ne sevebilirim,
Ne de sevelebilirim.

Bütün duvarlar yıkık,
İçimde kırık her an.
Sözcükler susmuş,
Gözlerimde hüzün, kalan tek iz bu.

Bir zamanlar umut vardı,
Şimdi kaybolmuş bir iz gibi.
Aşk mı, hayal mi bu?
Bilmiyorum, kırık bir kalp...

Düşlerim solgun,
Zamanın yükü ağır,
Hatıralar bir yara daha açıyor,
Beni, benden alıyor.

Sonbahar da yürürken,
Kimse elimi tutmadı,
Ve ben,
Bir başıma kayboldum, yitirildim.

Bütün bu kalp kırıklıkları,
Birer hatıra mı, yoksa bir ömür mü?
Ya da belki de,
Sonsuza kadar sürecek bu hüzün...

Bir çığlık var içimde,
Duyulmaz, kaybolur rüzgarda.
Her bir adımında,
Bir parçam daha ölüyor karanlıkta.

Hayaletim gibi,
Yalnız, kaybolmuş ve hüzünlü.
Aşk mı, savaş mı bu?
Bilmiyorum, sadece kırık bir kalp...

Düşlerim bile soluyor,
Zamanla yorgun,
Her hatıra daha acı,
Bir yara daha açıyor içimde.

Sonbahar da yürürken,
Kimse elimi tutmadı,
Ve ben,
Bir başıma kayboldum, yitirildim.

Bütün bu kalp kırıklıkları,
Birer hatıra mı, yoksa bir ömür mü?
Ya da belki de,
Sonsuza kadar sürecek bu hüzün...

Sonsuza kadar,
Kaybolurum her adımda,
Bir aşk mı, bir hayal mi bu?
Bilmiyorum, belki de hiç varmadım...
Hasan İsra Yıldırım (CY)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1710673/yasakliyim.html>

SANA HASRET KALDIKÇA

Sevgilim sen gidince hüznere büründüm
Özlemin bitmeyince solan güllere döndüm
Senden yoksun kalınca anılara sarıldım
Gözyaşlarım aktıkça kaderime ağladım.

Seni göremedikçe ateşinle kavruldum
Sana hasret kaldıkça hayalinle konuştum
Nefes alamadıkça zindanına kavuştum
Umudum azaldıkça toprağımla buluştum.

Aşkınla boğuldukça girdaplarda kayboldum
Ayrılığın yaktıkça yağmurlarda ıslandım
Yokluğun üşüttükçe kadehlerde boşaldım
Her güneş doğuşunda hayalinle uyandım.

Seni göremedikçe ateşinle kavruldum
Sana hasret kaldıkça hayalinle konuştum
Nefes alamadıkça zindanına kavuştum
Umudum azaldıkça toprağımla buluştum.
Hasan İsra Yıldırım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1710813/sana-hasret-kaldikca.html>

ANILARI SİL DE GİT

SENSİZ GEÇEN YILLARIN
HESABINI VER DE GİT
AĞLATTIĞIN GÜNLERİN
GÜNAHINI AL DA GİT

DÖKTÜĞÜN GÖZYAŞLARIN
AFFINI DİLE DE GİT
SANA OLAN AŞKIMI
YER YÜZÜNDEN SİLDE GİT

HATIRA DEFTERİNDEN
ANILARI SİL DE GİT
KALBİMDEKİ HASRETİ
GÖNLÜMDEN KOPARTTA GİT

SOLDURDUĞUN GÜLLERİ
KALBİMDE YEŞERTTE GİT
BENİ MAHRUM ETTİĞİN
SEVGİLERİ VERDE GİT

TUTMADIĞIN SÖZLERİ
YERİNE GETİRDE GİT
SENLE GEÇEN ÖMRÜMÜ
BANA GERİ VERDE GİT

UĞRUNDA HARCADIĞIM
DOSTLARIMI VERDE GİT
SENİN İÇİN YAZDIĞIM
MEKTUPLARI VERDE GİT
Hasan İsra Yıldırım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1710814/anilari-sil-de-git.html>

KIYAMETE KADAR

Bugün senle ayrılığımızın on ikinci yılı
Yıllar su gibi geçmiş olsa da
Zaman unutturamadı hasretini
Kimi sevmek istesem de seni bulamadım onlarda
Gözümde tütüyorsun hayallerimde yaşıyorsun
Gece gece sesleniyorum sana, sesimi duyuyor musun ?
Bugün de içime hüznler düştü
Yine sensiz ağlıyorum
Yine sensizim sonbahar akşamı
Şarkımız çalıyor radyo da
Gözlerin geliyor aklıma
Gözlerimi unuttuğunu düşünmek
Tarifi olmayan acıları yaşıtıyor bana
Seni seviyorum yanımda olmasanda
Aramıza bunca yıl girse de
Kalbimi boş bıraktım gün olur dönersin diye
Dönmesen bile varsın boş kalsın
Başka gönülde seni düşünmektense
Kalbim boş kalsın kıyamete kadar ...
Hasan İsra Yıldırım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1710817/kiyamete-kadar.html>

SANA SUSADIM

Bugün de sana susadım gülüm
Aşkınla yandı tutuştu gönlüm
Gel de dindir gel, şu özlemini
Kar tanesi gibi düş kalbime
Isındıkça eri yüreğime
Gönlümdeki susuzluğu gider

Yalan dünyanın tek gerçeğisin
Gözlerin, gözlerimin bebeği
Toprak örtmeden şu yüreğimi
Söyle nasıl unutayım seni
Seni görmeden nefes alamam
Senden ayrı sensiz yaşayamam

Bugün de sana susadım gülüm
Aşkınla yandı tutuştu gönlüm
Gel de dindir gel, şu özlemini
Kar tanesi gibi düş kalbime
Isındıkça eri yüreğime
Gönlümdeki susuzluğu gider
Hasan İsra Yıldırım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1710818/sana-susadim.html>

TÜKENDİM, BİTTİM

Hep kederle geçti gençlik yıllarım
Dertlerim bitmeden hayatım soldu
Sevgiyi tatmadan gönlüm kurudu
Gülmeyi unuttum ölsem ne olur

Dostum dediklerim aldattı durdu
Gözüme gülenler şeytanca vurdu
Attığım her adım kahırla doldu
Nasıl yaşayayım söyleyin bana

Nasıl geçti ömrüm sormayın bana
Dert kederden başka ne yaşadım ki
İsyankar sanmayın yüce Allah' a (cc)
İsyanım hayata sahte dostlara

Hayaller kurardım kurmaz olsaydım
Hepsi kabus oldu gözlerim doldu
Yaşamaktan bıktım hayatım soldu
Umudum kalmadı tükendim, bittim

İnsanlar değişmiş şeytanlar kaçmış
Duygular satılmış aşklar yalanmış
Dost sandıklarımız bir sahtekarmış
Ah ömrüm ah ömrüm ne çileliymiş

Yanımdayım diyen kefenim oldu
Sevgiden bahseden tabuta koydu
Elimden tutanlar mezara koydu
Zifir karanlıklar toprağım oldu

Ahiretim yandı ölsem ayrı dert
Yaşasam ayrı dert ben ne yapsam
Dünya dedikleri ızdıraplı yer
Ağlamakla geçti en güzel yıllar
Hasan İsra Yıldırım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1710819/tukendim-bittim.html>

VEDA ETTİM SEVİLMEMEYE

Bu çileler biter mi bir gün ?
Kalbim sevilir mi yarın ?
Dur desem bile
Zaman dinlemiyor
Ömrüm hızla geçiyor
Sancılarım geçmiyor
Yolun sonu görünüyor
Veda ettim sevilmeğe

Göz yaşlarım ıslatır karanlıkları
Çektiğim acılar dayanılmaz oldu
Bıraktım kendimi gecenin sessizliğine
Ne yaşadığımı , ne düşündüğümü bilirim
Adımı, geçmişimi unuttum
Sevilme umudumu kaybettim
Veda ettim sevilmeğe

Dertlerle doldu geçti ömrüm
Solan güllere üzüldüm
İçimdeki sevgiler soldu
Bahar gelince tekrar yeşerir mi ?
Bilemem, bilemedim ben bu hayatı
Veda ettim sevilmeğe

Göz yaşlarım ıslatır karanlıkları
Çektiğim acılar dayanılmaz oldu
Bıraktım kendimi gecenin sessizliğine
Ne yaşadığımı , ne düşündüğümü bilirim
Adımı, geçmişimi unuttum
Sevilme umudumu kaybettim
Veda ettim sevilmeğe
Hasan İsra Yıldırım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1710821/veda-ettim-sevilmeğe.html>

YİNE SENİ ARARIM

Yıllar aşksız geçse de
Ömür sensiz bitse de
Hasretinden ölsem de
Yine seni severim

Arayıp sormasan da
Mektupsuz bıraksan da
Gözlerim ağlasa da
Yine seni ararım

Kalbim bomboş kalsa da
Aklımdan çıkmasan da
Selam yollamasan da
Yine seni özlerim

Çiçekler açmasa da
İsmimi unutsan da
Senden mahrum kalsam da
Yine seni beklerim

Uykularım kaçsa da
Zindana koysalar da
Ömrüm ziyan olsa da
Yine seni gözlerim
Hasan İsra Yıldırım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1710822/yine-seni-ararim.html>

HABERSİZ SEVMMEK

Sevmek, haberin olmadan seni hayal etmektir.
Özlemek, seni hissederek çocuklara sarılmaktır.
Ayrılık, senden uzaktayken resmine bakmaktır.
Mutluluk, sen yokken geleceğini beklemektir.

Rüya, gözlerine bakarken dalıp gitmektir.
Hayal, senle yaşanan geçmişin kendisidir.
Kavuşmak, aynı anda birbirimizi düşünmektir.
Gözyaşı, her şeye rağmen beni sevdiğine inanmaktır.

Aşk, dünyada sadece senin yaşadığını sanmaktır.
İzdirap, bırakıp gideceğin korkusuyla yaşamaktır.
Kıskançlık, gözlerine bakarken seni benden kıskanmaktır.
Yağmur, seviyorum derken gözlerinden akan gözyaşlarıdır.

Yıldız, ay ışığında dans ederken gözlerindeki parıltıdır.
Şiir, dudaklarından dökülen sözcüklerin birikimidir.
Ben, kalbinin sahibi olmak isteyen sevginin gerçeğidir.
Yalnızlık, seni düşünemediğim zamanlardır.
Hasan İsra Yıldırım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1710823/habersiz-sevmmek.html>

GÖZLERİNİN KIYISI

Gezelim, gezelim el ele gözlerinin kıyılarını,
Göz bebeği, denizinin kıyılarına vuran serin dalgaları,
Islatsın kumlara basan çıplak ayaklarımızı,
Sarılalım, sarılalım hasret kalan kumrular gibi,
Isıtsın sevgimiz esen rüzgarlarda içimizi,
Bir hoşluk yaşayalım uçuşan martıların seslerinde.

Girelim, girelim kol kola,
Gözlerinin kıyısından geçelim gönül bahçene,
Uzanalım gölün kıyısındaki söğüt ağaçlarının gölgesine,
Seyredelim gökyüzündeki kuşları, uçurtmaları!
Elimizi koyalım birbirimizin kalbine,
Yaşayalım tarif edilemez duyguları.

Hava başlar kararmaya,
Dönelim yeniden gözlerinin kıyısına,
Bakalım güney kıyıda batan güneşe,
Sarmaş dolaş vaziyette,
Üzerimize vursun batan güneşin ışıkları,
Bir tablo oluşturalım ressama.

Sığıalım! sığıalım!
Yağan yağmurda, ıslanmamak için kirpiklerinin altına.
Güneş batmış yerini bırakmış ıssız karanlıklara,
Yatalım, yatalım kalbinin derinliklerine,
Uyuyalım, uyuyalım duygularının içinde,
Hissedelim kendimizi meleklerin yanında.
Hasan İsra Yıldırım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1710825/gozlerinin-kiyisi.html>